

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Mariána Matyše

Antické tradice v architektuře zámku Kačina

Práce začíná rozsáhlým a pečlivým úvodem o tradici antického klasicismu, zejména doby Augustovy a v jeho době píšícího Vitruvia, pak pokračuje jeho tradicemi a přepracováními v Accademia Vitruviana, u řady renesančních architektů až k Palladiovi, který Kačinu podle jeho jistě oprávněného názoru ovlivnil nejvíce, především přes britskou tradici zahradních staveb a parků při manors a zámcích.

V kapitole „Ideová východiska stavby“ diplomant pokračuje diskusí o osvícenství doby, ve které vznikl postupně návrh stavby. Autor prokázal dobrou orientaci v této době a jejich myšlenkových proudech, stavebník byl jimi bezpochyby silně ovlivněn, i citovaným Kantem.

V další kapitole o hraběti Chotkovi pokračuje pojednání o myšlenkových idejích v architektuře v rámci tohoto prostředí; zde sleduje autor postupnou orientaci stavebníka vzhledem k jeho záměrům, návaznostem na předlohy – tady je přínosem autora zejména poukaz na Gatčino a jiné stavby doby Kateřiny Veliké v Rusku, které předchozím pracím o Kačině unikaly. Pak se zabývá objednávkami hraběte Chotka požádaným architektům, od prvního až příliš velkorysého návrhu francouzského architekta Bernarda Poyeta (jehož výrazná revoluční orientace Chotkovi zřejmě původně nevalila) ke skromnějšímu pozdějšímu základnímu návrhu Christiana Friedricha Schurichta. Autor zde úspěšně a bohatě čerpal z dochovaného archivu, podobně jako v další kapitole o třech stavitelích Kačiny, Georga Fischera a jeho žáků Johanna Filipa Jondla a Antona Asche. Na základě dochovaných zpráv diplomant sleduje uskutečněné změny proti původnímu návrhu. Po 4. kapitole shrnující dějiny stavby v 5. kapitole se autor zabývá polohou zámku, jeho vnějším vzhledem, fasádami, kolonádami a polosloupky, pak přechází k interiéřům, vnitřní dispozici prostor, vnitřní výzdobě a vybavení.

Poprvé je podán také přehled velmi zajímavých kachlových kamen a vhodně diskutovány jejich možné antické inspirační předlohy; v dalším se diplomand zevrubně věnuje u Kačiny projektované zahradě, ze které je dnes dochována jen malá část.

Práce je místy až velice podrobná i co se týká všech okolností vzniku Kačiny, přináší mnoho dříve neznámých poznatků (jak ukazuje srovnání se staršími pracemi, je psána velmi

hutně). Připomínky vedoucího práce byly vesměs už projednány během psaní práce po částech, a není tedy nutno se k nim v závěrečném posudku vedoucího vracet, neboť příslušná místa byla už opravena či doplněna. Překlepů je jen velmi málo, pochválit lze jak úsporný a věcný styl, tak rozsáhlou obrazovou přílohu, vhodně doplňující text, zejména výbornými vlastními fotografiemi autora.

Není nejmenších pochyb o tom, že předložená diplomová práce je vhodným podkladem pro obhajobu a získání titulu magistra historických věd.

V Praze dne 5. 9. 2011

Prof. PhDr. Jan Bouzek, DrSc.